

Szerkesztői iroda
Kossuth Lajos-utca (Máriaffy-ház),
hová a lap szellemi részét megillető közle-
mények intézendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:
Égész évre 32 korona.
Félévre 16 korona.
Negyedévre 8 korona.
Egy hónapra 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és
ünnepnapokat.

Részletek nem adnak vissza.

A helyzet.

A képviselőházat Tisza berekesz-
tette a király kérésével, hogy elejét
vegye azoknak a támadásoknak, a
melyek ellene készültek a vasutasokkal
szemben tanúsított erőszakos eljárásért.
Az erős kezű, a bátor férfiú kibújt a
felelősség alól, mert érezte, hogy vesz-
tett pere van a vasutasokkal, a kiknek
a dolgát egyenesen csak ő mérge-
sítette fel.

A nagyur, mint hírlík, megelégtelte
egyelőre a sok szuronyt, katonát, rend-
őrt, csendőrt s hajlandó, békésebb esz-
közökkel is kezelni a vasutasok dolgát.
Ezt a frontváltást mindenki örömmel
fogja fogadni, mert egy darab idő óta
olyan katonavilágot élünk, mintha való-
ságos remáralom uralkodna.

Azt a nagy ballépést és kiszámít-
hatatlant nagy kárt, a melyeket Tisza
a vasutasok ügyében elkövetett, helyre
nem hozhatja soha. Legalább igyekez-
zék a parlamenti színtet alát, a meny-
nyire csak lehet, segíteni a dolgon s
aztán adja át a kormányzást olyan
államférfiúnak, a ki nem szuronyokkal,
hanem a jog és igazság fegyvereivel
kivánja az országot kormányozni.

Bajra baj tolul szép Magyarorszá-
gon. Tavasz ébredése, természet viru-
lása romlásnak és pusztulásnak, véres
erőszaknak és zivataros forrásoknak
évadjik az idő. A fővárost és az egész
országot még megfekszi a vasúti sztrájk
lidércnyomása, a hatalom van kényszer-
rűségétől megtört annyi ezer ember szo-
moru sorsának lélekbevágó impressziója
és már újabb meg újabb gyászos ada-
tokat kell hozzáírunk a nap króniká-
jához. A biharmegyei Élesden szegény
emberek rakásra hullottak a csendő-
r-fegyverek tüzeitől, rettenetes áldozatul
egy ember halálért; a körülfekvő falvak-
ban ostromállapotot hídtettek ki; sztrájk
és fenyegető veszedelem folytatja
Nagyvárad városának életét és za-
vargások hírért jelentik Szegedről is. És
emellett a fővárosi sztrájkok!

Rettenetes a kép, ami ezekből az
adatokból feltárul és mélyesre aggodás
támad az emberben a helyzet hovafej-
lődése irányában. Régi bűnökért jön
egyszerre a lakolás; elfojtott indulatok
támasztanak egyszerre nagy vihart. Az
általános elszegényedés, mely évtizede-
ken át idegen érdekeknek szolgált és
csak a maga javával tördő kormány-
zati rendszer gonosz vetéseinek a gyá-
szos termése; oda vezette az országot,
hogy míg másut proletariatus és tőke
áll szemben, nálunk a nagyobb proleta-
riatus támaszt követeléseket a magával
is tehetetlen kisebb proletariatussal
szemben és hogy teljes legyen a nyo-
morúság; elkövetkezett a korszak, mely-
ben a hatalom az ész és belátás segít-
sége helyett az erőszakról reményli a

rend helyreállítását. Rendőrcsapat, huszár-
attak, csendőrpuska, ez a modern Ma-
gyarország szociális kormányzatának
leghamarasabb argumentuma. Holott ez-
zel csak az áldozatok számát lehet szá-
porítani; de nem lehet vele még csön-
det se teremteni, annál kevésbé rendet
csinálni.

Hány lecke kell még, amíg a mi-
niszteri palotákban is rájönnek erre a
tanulásra?

A pusztulás géniusza czim alatt a Pesti
Napló a többek közt a következőket írja:

A közszabadságok romjain felépült
íme az új kormánytekinély. Eddigél-
nem volt, ezután már van és lesz. Így
mondják a hatalom durva palástjának
ráncaiban élődd lelkek. Kormánytekin-
tély! Ez hát a főminden, a netovább,
a világrend, nemzetek létének alapja és
célja, ezért teremtette Isten a világot,
érte élték s haltak eleink, érte volt,
van és lesz minden ezen a világon. Ne
bámuljatok, jó emberek. Téveteg, elke-
seregett pillantásokat kihágás, vétség,
vagy büntetett a kormánytekinély elen.
Igy van ez most Magyarországon, mely
egyor a szabadság és jog eszméinek
paradicsoma volt, most pedig a kor-
mánytekinély jóvoltából ez eszméknek
emészto pokla. És mindezt Tisza Ist-
ván tette. Az „erős kéz”, a mely
gyenge volt, mikor nagy nemzeti esz-
mények megvalósításáról volt szó, de
erőszakos lett a gögös, önző hatalom
védelmében.

Nézzétek az elmúlt súlyos napok
eredményeit. Rom és pusztulás min-
denütt. Megtiporva az egyéni és köz-
szabadságok, nincs többé gyűlékezési
jog, bűnügyi vizsgálatok megfőtözve
a szólásszabadság, a hadsereg kijátsza
a polgárság ellen, belevonva a magyar
társadalom égető nagy kérdéseibe, ki-
játszva a jogos és méltányos kívánságok
ellen, óriási brennusi kardképpen beledob-
va a magyar társadalom nehéz küzdelmé-
nek mérlegébe. Egymás ellen vaditva
a társadalom minden osztálya, s mind-
annyi ellenében oda állítja a kormány
tekinély, a mely fölötte áll az igazság-
nak, a nemzetnek, minden jognak és
minden emberiségnek, a mely mind-
ezeket letapoossa s jár, véres uszályt
vonszolva maga után.

A pusztítás géniusza az, a mely
urrá lett Magyarországon, s ennek a
géniusznak a diadala az, a mely a leg-
utóbbi napok eseményeiből és eredmé-
nyeiből kialakul.

Maradhat-e bűnhődés nélkül any-
nyi politikai bűn, a mit a Tisza-kor-
mány rövid pályafutásában elkövetett?
A gyász, mit annyi ezer emberre hal-
mozott, a megsértett köz- és magán-
jogok nem termelnek-e végzetes folya-
matokat a magyar társadalom kohójá-
ban? A kormánytekinély szempontja

felér-e azzal a pusztítással, a melyet
a Tisza István eljárása a társadalom
hitében, az állam és a jogrend iránt
való bizalmában elkövetett? Alig hisz-
szük. Csak dacz erjedhet ki ebből az
elkeseredésből, a mely később eljövendő
nagy válságokkal fenyeget. S mindez
a Tisza-kormány vetésének lesz a ki-
csírázása. Ezt meg fogja pecsételni a
történelem.

A delegációk összehívása. Bécsi
lapok jelentése szerint ottani parlamenti kö-
rökben határozottan hírlík, hogy tekintettel
a magyarországi eseményekre, a delegációkat
csak pünkösdtől utána — amint mondják, má-
jus 26-ára — fogják egybehozni.

**A kulturális hívatok főnö-
kei a közigazgatási bizottságban.** Gróf
Tisza István belügyminiszter egyetértőleg Tal-
lián földművelésügyi miniszterrel elrendelte,
hogy a közigazgatási bizottság elnökének fel-
hívására a kulturális hívatok főnökei
a hatáskörébe utalt ügyeket, melyek intézke-
dés végett a közigazgatási bizottság elé jut-
nak, adják elő a bizottságban. A rendeletet
az tette szükségessé, hogy az 1902 ben ki-
adott szabályzat a kulturális hívatok főnökei
nem sorozta azok közé, akik az el-
nök felhívására előadói tisztet tartoznak a
bizottságban betölteni.

Isten uja.

Elhiggye nekem bárki is, hogy a nem-
zetek életében éppen úgy megvan a bűnhö-
dés, mint az egyes embereké nézve, jól
mondja néhai, Nagy Péter erdélyi reformát-
us püspök örökké szép kitéjében, melyet
gyermekünk most húsért és pünköszt között
erdélyi kerületünkben szorgalmasan tanul-
gatnak, „a büntet mindig büntetés követi, ez
a büntetés nem jó nyomban a bűn után
mindig, de ha késik is, el nem marad soha.”
Igy van, így kell lenni, most a mi igaz az
egyesre, az áll az egészre is. Ime! itt a
példa: a muszkák lakolása, könnyű meg-
aláztatása a magyar nemzet leveréséért
1849-ben, holott támogatni kellett volna a
szabadságszerető, jogait 1848-ban, minden e
házában élő népfajjal megosztó, óriási ál-
dozatokat hozott magyar népet, melynek
romlására, megsemmisítésére jött a muszka is.

„Nem ujjongok, nem vagyok vagyok vad”
Kovács Gyula „Királyhullás” című szép
versével fejezem ki a vezérhajója s tengeri
vezérkara megsemmisülésével sújtott orosz
nemzetet ért óriási veszteségben való rész-
vétemet. De tudni kell az egykor: 1849-ben
porba hajtott magyar népek s éreznie a
megalázó muszkának, melynek fővezére Pas-
kievics ezt jelentette I. Miklós czárnak:
Magyarország felségét lábai előtt van! hogy
Isten örökké való törvényeit nem lehet bün-
tentlenül megsérteni.

A megalázottaknak ez felmagasztalás,
a magukat felmagasztalókra nézve megaláz-
tatás.

A megdöntetlen erkölcsi törvény

kétségbevonhatlan bizonyossága, igazsága
mellett csekély jelentőségű ez az intőjel:

1848-ban született és 1849-ben össze-
tört szabadságunkért, mely I. Miklós czár
által lett, az 1848-ban született Makarov
tengernagyban bűnhődik 1904-ben (vissza-
felé, 49) II-ik Miklós czár alatt a muszka
nemzet.

Nem vagyok babonás, de ez előttem
mégis olyan különös esetlegesség. Olyan na-
gyon különös!!!

Inczé Lajos.

A „Székely ügyek”-hez.

Olvasva Páll István barátomnak az
„Ellenzék” folyó 74-ik számában, megle-
székely szívvel érdekeltem aggodalmait; nem áll-
hatom meg, hogy azokra néhány sorban ne
reflektáljak.

En is foglalkozom a székely ügyek
erkölcsi, egyházi és iskolai oldalával, még
pedig közelről, mivel 34 év óta szülőföldem-
men mint lelki pásztort működöm: de azon
magyarországi urnak tudakozására olyan
nyilatkozatot a legnagyobb elkeseredésben
sem adhattam volna, hogy „a székelység
egy meg van romolva erkölcsileg testben
és lélekben, hogy ezzel a generációval fog-
lalkozni kárba veszett munka; meg kell
várni míg kipusztul és od kell hatni, hogy
helyébe ép nemzedék következzen.”

Sajnátságon, hogy ezen téves s mond-
hatni rossz akaratú nyilatkozat — habár tu-
dakozódó ur bizonyára másokat is hallott —
a székely mentő társaságban azonnal hitelt
talált és a budapesti nótag mindjárt a szé-
kelységet József főherczeg czigányaihoz ha-
sonlítottta.

Megnyugtathatom Páll István barátom-
mat és minden jó akaróinkat, hogy azon
állítás népiútról nem igaz.

A gyergyói papság memorandumában
felsorolta azon erkölcsi bajokat is, melyek a
székelység életfáját emésztik; más vidékek
papjai is jelentésükben erős vonásokkal ecse-
teltek a romlást és annak okait: de olyan
szörnyű következtetésre mint ama jóakaró
kongresszusi tag senki sem jutott.

Gondolkozom a felett, hogyan lehetett
így nyilatkozni? A feleletet abban találom,
hogy a kongresszuson olyan urak is lehet-
tek, kiknek sehogy sincsen nyökre, hogy a
mostani állapotok megváltozzanak.

A székelyek története is azt tanúsítja,
mit más nemzeteké, hogy sokszor saját vérei
és lakótársai több kárt tettek bennök, mint
az idegen ellenség. A hol veszedelem van,
ott a varjak, csókok és hollók is megjelennek.
A nemes székely primipilus és pixi-
darius osztály letörésére akadtak mindig
vállalkozók. Az armális (nemes) leveleket is
legtöbbször azért osztották oly bőven a
különböző nemes székelyek között, hogy
ugy az üres czimvel eltántorított véreket
felhasználhassák a többieknek elnyomására.

Várják és csókok 1848 és 49-ben is bő-
ven voltak. Ezek míg a dicőség napjai tar-
tottak félrehúzódtak, a nép papjának, vezetői-
nek cselekedeteit jegyezték, s mikor a
szomorú napok bekövetkeztek akkor előál-
lottak, saját véreiket feljelentették, elnyomók-
nak kezébe adták.

Ugy látszik, hogy mostani veszedelmünk-
ben sem nélkülözünk ezen kedves állatokat.
Azt kárrogják, mit amaz informáló ur, hogy
a székelység testben és lélekben megrom-
lott, hogy durva, csalafinta, furfangos, irigy,

Kiadóhivatal:

Kolozsvárt, Szentegyház-utca 22.

Egy négyszázötvenfőleternyi — hirdetői ár
8 fillér. Gyárosok, kereskedők és iparosok ár-
kedvezményben részesülnek.

Reklam sora 2 korona.

Hivatalos közlemények sora 5 kor

Ngiltéri cikkek garmond sora után
40 fillér fizetendő.

perlekedő, nem érdemes segítségére jönni,
hadd pusztuljon; majd ha elpusztult, neve-
lünk más székelyt. (?) ...

Vajon miből nevelünk, ha a mostani
generáció elpusztult.

A multakon okulva nem csodálkozom,
az ilyen kárörösök felett; de az már meg-
lep, hogy a tölték távol élő jó akaró szé-
kely véreink is elszomorodik és kételkedésbe
esik. Azt kell hinnem, hogy kételkedésnek,
szomorúságának oka az, hogy a mértéket a
vándorló székelyekről veszi.

Nagy tévedés egy nemzetet az ő vála-
dékai után itélni meg. A népek jellemét jó
és rossz tulajdonságait nem az idegenbe sza-
kad — sokszor züllött alakokról — lehet
megismerni, hanem otthonában, az ősi tűz-
hely mellett.

Elvégre is a székelynek önértékes
még nem durvaság; a furfangosság, csalá-
fintaság csak olyan beszámítási alá esik, mint
a szácsoknál a „circuspectus”-ság, a zsi-
dóknál vagy örményeknél az élelmesség;
az uraknál a politika vagy diplomatizálás.

Nem szerencsétlenség az sem, hogy a
székelynek két esze van, mert így legalább
a jobbikat is előveheti; de a kinek csak egy
esze van és az is rossz, annak nincs mit
elővenni.

A székelyek erkölcsi bajainak orvoslá-
sát én is legnagyobb részt a templomtól és
iskolától várom; de memorandumunkban ki-
fejtettük, hogy mit várunk mi is, papok és
tanítók a társadalomtól és államtól.

Mi életünket egész tehetségünket ad-
tuk a köznek szolgálatára; sokkal, igen sok-
kal tartozunk edes hazánknak; de azt hi-
szem, hogy nem csekély azon adósság sem,
melyel ama két tényező nekünk is tartozik.

Igyekezzenek ezen adósságokat rendbe
hozni s a siker bizonyára nem marad el.
Páll István barátomat arra kérem, hogy
ha még olyan nyilatkozatokat hall: bátran
megmondhatja, hogy: inkább ne segítsenek,
ha pusztulni valók vagyunk, inkább pusztul-
junk el, de ne pofozzanak.

Ferenczi Károly.

LEVÉL.

Egy román kórosvos jubileuma.

Uzdiszentpéter, ápr. 26.

Leikes ünnepelésben részesítette e hónap
19. napján délelőtt Uzdiszentpéter, kolozsme-
gyei községben a vidék magyar és román
értelmisére dr. Ujlaki János kórosvot, aki e
napon töltötte be kórosvosi működésének 25
éves évfordulóját. A népszerű, kitűnő orvos
nagy számu barátai és tisztelői élőkön Ajay
Géza, mező-dombi nagy birtokossal a község
irodájából kiindulva testületileg keresték föl
a lakásán, hogy kifejezzék előtte e nevez-
tes évforduló alkalmából szerencse kívánatait.
Előnek Vályi János odavall református
lelkész előbb egyháza, majd pedig Uzdi-Szent-
Péter község képviselő testületének nevében
leikes szavakkal üdvözölte az érdemes dok-
tor, aki a mezőségnek e vidékén negyedszáz-
adon keresztül szolgált igazi odaadással és
nem egyszer életének vesztélyeztetésével is a
szenvet emberiség ügyét. Majd pedig beszéde
végével átnyújtotta a jublans doktornak
a község képviselő testülete e napon tartott
ülése jegyzőkönyvét, mely szerint a község
szeretett orvosának azzal határozta megörö-
kíteni gazdag érdemei emlékeztet, hogy ne-
vére ez évforduló alkalmából 200 koronás jó-
tékonv czélzatu alapítványt tett.

TÁRCZA.

Mandzsursország.

— Az orosz-japán háború okai. —

II.

A hadi szerencse az első összecsa-
pástól kezdve a japánoknak kedvezett, akik
a kinaikat úgy vizen, mint a szárazföldön
teljesen tönkre verték. A csufos vereség s a
kudarczok egész láncolata annyira megre-
mitették Kínát, hogy legcélzerűbbnek a
békés kibontakozás utját találta. 1895. márc-
zius 19-én Kína békealkudozásokba bocsát-
kozott a japáni kormányval. Ezek az alku-
dozások azonban Japánországot a háború to-
vábbi folytatásában nem akadályozták meg,
mígnem márczius 29-én a mikádó három heti
fegyverszünetet egyezett. Végül április hó
15-én Simonseki-ben létre jött a béke, me-
lyet a japán kormány április 17-én írt alá.
A béke egyik pontjának értelmében Kína
elismeri Korea függetlenségét, s Japánország
javára lemond Pormozsa szigetről és Lian-tung
felszigetről az éjszaki szélesség 40 fokáig, be-
leértve Port-Arturt is.

Korea királya látva a japánok diadalát,
ugy magát, mint országot Kínától függetle-
nitette, s a japánok sürgetésére 1895. tava-
szán országga ügyeinek élére reform-minisze-
riumot állított. Csak hogy a királyné, kire az
ellenpárt befolyással bírt, ellenazte a refor-
mokat, s nem szűnt meg fértéjt a japánok el-
len izgatni. Elvégre is 1895. nyarán beállott
Koreában a válság. A reform-kabinet meg-
bukott. Ezt látva a királyné és pártja,
még inkább felbátorodott, s utóbb is annyira
vitte a dolgot, hogy a japánok mintájára
szervezett katonaságot feloszlattatni kívánta.
Amde a katonaság ellene szegült, e tervnek,
fegyvert fogott, felkelt a királyné ellen, kit
október 8-án a királyi palotában orgyilkos

kezek megöltek. A gyilkosság értelmi szer-
zőjének mindenki Japánországot mondotta; s
e percztől kezdve az orosz befolyás kezd ér-
vényesülni Koreában.

A medve nem is aludt sokáig barlang-
jában, mert ime látjuk, hogy 1896. február
11-én egy orosz hadihajó legénysége Koreá-
ban partra száll, titokban szövetkezik a ja-
pánok elleni felkelőkkel s a japáni párt ve-
zetőit letartóztatja. A nagy zűr-zavarnak az
orosz követségi palotába menekülő királyt
pedig arra bírja, hogy egy új, de oroszbarát
kabinetet nevezzen ki. Viszont a király kö-
nyörgésre fogja a dolgot, s arra kéri a czárt,
hogy hadseregének kiképzésére orosz tiszte-
ket küldjön Koreába.

Ez azonban nem ment olyan simán,
mint azt Oroszország ravaszul kieszelt terve
szint kereszttül vihetőnek vélte, mert Japán-
ország e dolgok ellen felemelt tiltó szavát,
sőt háborúval is megfenyegette.

Oroszország, melynek a Koreára való
japán befolyás sehogysem tetszett, s mely-
nek Kína miatt esetleg egy angol háborútól
is tartania kellett, tanácsosnak tartotta ez
idő szerint Japánországgal kiegyezni, 1896.
május 28-án Orosz- és Japánország szerző-
désileg arra kötelezték magukat, hogy a
független Korea királyát ezentul közös erő-
vel fogják támogatni a rend fenntartásáért.

E szerződés daczára, Oroszország nem
szűnt meg Japánország ellen agyarkodni. Ki-
nára való befolyását pedig mindenképen igye-
kezett saját hasznára kiszákmányolni. Így
például Oroszország nem elégedett meg az-
al, — hogy az Omszk, Irkutsk és a
Blagovicsensk orosz városokon keresztül
huzódó szibériai vasúti vonal kiépítésével
európai Oroszországot az ázsiai birodalomnak
keleti részében fekvő s a Japán-Tengerre
néző Vladivosztokkal összekösse, hanem ezt
a k. b. 5000 kilométer hosszúságú vasúti
vonalat Mandzsurszországon keresztül is ki-
építeni vállalkozott. Mihez 1896. aug. 27-én
meg is nyerte Kína hozzájárulását. Mivel
pedig Oroszország felette magas igényeit
Vladivoszto kikitője nem igen elégíti ki,

mert azt az év majdnem minden szakában
jégpáncél borítja; — olyan kikötőre vágyó-
dott, mely az ő érdekkörének jobban, mond-
hatjuk kiválóan megfelel. Ezt pedig csakis
Mandzsurszországot déli partján találhatta fel!
Nem tett tehát egyebet, minthogy 1898. márc-
zius 27-én ismét szerződési összeköttetésbe
lépett Kínával, mely szerint Kína Mandzsuria
déli részét, a Liau-tungi felszigetet, 25 évre
bérbé adja Oroszországnak.

Azt a felszigetet, melyet a japánok az
1894—95-iki japán-kínai háborúban dicső-
gesen és saját vérük árán meghódítottak, de
a melyet azonban az európai nagyhatalmak
sürgetésére Kínának voltak kénytelenek visz-
szadni. S Oroszország e tárgyalásokat kö-
vető napon már már be is hajózott kilencz
hajóval a Pecsili-öbölbe. Míg tehát a békét
szinlelő orosz kezében a béke olajágával
fenghangon hirdeti nyugatnak a világébkét,
addig a távol keleten alattomos módon igye-
szik falánkságát kielégíteni. S a helyet, hogy
Port-Arthurból a már említett szerződés ér-
telmében kereskedelmi kikötőt csinált volna
olyan erődítményt épített rá, melyet bátran
nevezetünk a világ legerősebb erősségének.

E mellett természetesen volt gondja arra
is, hogy Mandzsurszországot területén is emeljen
erődítményeket, s hogy lassacskán katonasá-
gának egy részét is elhelyezze itt.

Jegyezzük meg jól, hogy ezt mind mint
haszonbérlet, tehát mint ideiglenes birtoklás
a mandzsuri területnek cselekedte.

Csak hogy az előrelátó Japánország ezt
észrevette, s felhívta Oroszországot, hogy jog-
talan üzemeltetesse be. Oroszországban
azonban süket fülekre talált, mire ez év
telén mintánsan felszerelt és példásan képzett
flottájával Port-Arthur előtt termett, s az
első, s talán végzetes csapást rá is mérte az
oroszkokra. Azóta sok orosz vér folyt el már
Mandzsurszországtól és sok életet nyeltek el a
Sárga-Tenger hullámai. A japánok pedig szo-
rosan és akadálytalanul szállítják partra csa-
pataikat Koreában és igyekeznek a Jalu-folyó
felé.

Ime ezért harcol oly elszántan Japán-
ország az orosz kolossussal ellen, s igyekszik
az általa egy ízben meghódított Liautung
felszigetről és Port-Artur kikötőjéből a tola-
kodót a legvakmerőbb módon s legborzasz-
tóbb kegyetlenséggel visszaverni és kiűzni.
Hogy azonban ez sikerül-e neki, az eddigelé
még bizonytalan.

Osztroucsky József.

A szép ikrek.

A Lady Vale szerzőjétől.

Fordította: Amica.

(49.)

(Folytatás.)

— Az atyám hirtelen és rejtélyesen halt
meg. Linda egyszer azt a hitét fejezte ki,
hogy valamiféle gonoszság kellett, hogy tör-
ténjen. En akkor nem adtam hitelt e fel-
tevésnek, de most hinni kezdem.

— Emlékszem, hogy Kourland emli-
tette azt a nevet — mondta Geoffrey. Az a
kis majom a Varcoe Ulrik kedvence volt, a
háznál maradt, hogy a kisérlet szerepét ját-
sza, nemde? Vajjon tanítva volt arra?

— Nem tudom. De azt gondolom, hogy
Varcoe Ulrik elég ügyes volt, hogy eszkö-
zétl bármint teremest betanítson. Engedje,
hogy folytassam. Kourland és Konrád tud-
nak arról az anyához czimzett csomagról,
melyet ő a remetelakban hagyott. — Talán
Konrád beszélt önnek arról?

— Igen — és hogy Kourland a Varcoe
felkereséséért ment el, meg tudni, hogy azon
csomag felett mi a kívánsága. A rejtély fel-
derítésére az a csomag van hivatva?

— Azt remélem; de honnét tudjam?

— Mit gyanít?

— Azt gyanítom, hogy Varcoe Ulrik
tudta az atyám titkát, a színezésnek a cso-
dalatos titkát. Lehet, hogy azt ő fedezte fel,
vagy lehet, hogy együtt fedezték fel. Önnek
tudnia kell, hogy Varcoe Ulrik volt az anyám

legrégibb barátja. Levelezésüknek nagy ré-
szét nem rég olvastam át. Ő feleségül akarta
az anyámat venni, de az anyám nagyon fiatal
volt és nem volt tisztában magával. Midőn
ismét találkoztak, a Varcoe feleségének kora
halála után, anyám már házasságra lépett az
atyámmal. Ekkor évek következtek, melyben
ő ritkán látta az anyámat, de azokból a leve-
lekből megtudtam, hogy Varcoe és az atyám
jól ismerték egymást. Ugy látszik, mintha
együtt valami investíciót tettek volna.
Midőn az atyám elment, Varcoe ur gyakran
meglátogolt bennünket, mintha az anyám
élete felett folytonosan örködni akart volna.
A csomag feliratában egy „titokról” beszél
és egy történetről, a mi anyámnak fájdalmat
okozhatna. Es most a dolgokat egy másikba
vetve, valószerűnek látszik, hogy a fájdalom
történet arról szól, hogy atyám miképpen
használta fel azt a titkot arra, hogy a siker
lépcsőjén egyedül haladjon.

— De Varcoe bizonyosan megsemmisít-
hette volna azt a sikert, ha azt a titkot a
világgal tudatja?

— Igen, de ő különös ember volt. Es
valószerűnek gondolom, hogy nem akarta azt
tenni. Magában táplálhatta a haragját azon
férfi ellen, a ki az ő boldogságát elrabolta,
várva az időt, hogy gyors és rettenetes bo-
szut álljon.

Majd Kosztin, szintén odaváló lelkes a görög kath. egyházközség nevében mondott szép üdvözlő szavakat. A nem mondva-csinált, lelkes ünnepeket és által megfogódott doktor, melyen megilletődve, könnyes szemekkel köszöntö meg a lelkes óvációkat. Végül a jubiláns doktor és neje dejunerre látta szívesen a nagy számban összegyűlt társaságot, amelyen lelkes tóztokban éltették az ünnepeket.

Egyéb iránt az egész szóp ünneplés élénk manifestálása volt annak a hazafias együttérzésnek, mely az odaváló vidék értelmiségét vallási és faji tekintet nélkül hazánk szeretetében egybe forrasztja. Másfelől pedig ez ünneplés jelentősége legkivált abban az érdemben domborodik ki, hogy dr. Ujlaki János bánás módja és szerencsés orvosi beavatkozásai folytán föltudta ébreszteni a nép legmivelétebb elemeinél is az orvosi kezelés iránt való bizalmat, miáltal a vidék lakosságának nagyarányú halandóságát működésével jelentékenyen csökkentette.

Kártérítési pörök légioja.

Az állam ellen s az állam a „tettesek” ellen.

— Vis major-e a vasutas sztrájk? —

Az egész ország közönségét nagyban foglalkoztatja most a nagy sztrájk alkalmából a kérdés, hogy felelős e az állam azokért a károkat, melyek e mozgalom folytán előállottak? Több előkelő jogász ember véleményét kérték ki arra vonatkozólag s a tulnyomó többségnek általános véleménye, hogy a sztrájk nem tekinthető vis-majornak.

A törvényszéki palotában különben nagy viták voltak e kérdés fölül s mindenütt ez a vélemény jutott tetszélre.

Hogy kiváló bíró véleménye a következő:

— Ez a sztrájk, egyáltalán — az én véleményem szerint — nem vis-major. Tudvalevőleg vis-major csak akkor forog fenn, ha előre nem látható, vagy leküzdhetetlen akadályok forognak fenn. Ebben az esetben egyik sem állapítható meg. Az állam különben is minden esetben felelős volt ez ideig is a személyzet hibája folytán előálló károkat. Hogy most azok tömegesen fordulnak elő, nem vehető figyelembe. Van egy kuriai döntvény is, mely kimondja, hogy a sztrájk egyáltalán nem tekinthető vis-majornak. A független bíró ugyan ez egyáltalán nem befolyásolja, de mindenesetre kellőképpen következtetni lehet ebből is a kuria esetleges állásfoglalására.

Egy tekintélyes ügyvéd véleménye a következő:

— A vasutas sztrájk, mint ilyen, nem vis-major. Az államnak kötelessége megbízható emberek alkalmazni s ez emberek súlyos feyelmi viszony alatt állanak, sokkal inkább, mint a magánvállalkozók személyzete. Ha tehát károk állanak elő, mindenesetre az államra hárul a felelősség.

Vannak jogász emberek is, akik azt mondják:

A vis-major feltétlenül megállapítható. Az állam ép oly magán-szerződő fél, mint a többi s a szerződésben kikötött feltételeket, ha önhibáján kívül előforduló körülmények miatt nem teljesítheti, fennforog a vis-major. A mostani esetben tehát előre nem látható és azonnal el nem hárítható akadály forog fenn.

Mulatság.

Az „Egyetemi Kör” május 7-én a Lövölde összes helyiségeiben rendezte majálitását. A meghívókat a napokban küldi el a rendezőség. A kik meghívót nem kapának, de arra igényt tartanak, szíveskedjenek az

szélt erről és azt gyanítja, hogy Klaud tud valamit róla, és ez az a mi engemet aggaszt.

— Miért?
— Mert, ha Varcoe Claud gyanítja a Linda szándékát — második szándékát — hogy az atyának gyilkosát kinyomozza, és ha ő tud valamit az atyja titkairól és az atyja gyűlöletéről, meg találja tőle és ámbár Klaud nekem mindig jó barátom volt, ő nem az a férfi, a kibe valaha bízni tudnék. Nem tudtam vele, midőn azt a csomagot megtaláltam. Nem kívántam, hogy meglátogasson. Van ő rajta valami, a mi visszatartja tőle, ámbár nem tudom megmondani, hogy mi az. Régenten nem volt az úgy, de most egy idő óta tartózkodom tőle. Néha azt gondolom, hogy az atyja nem bízhatott benne. — Erre vonatkozólag a leveleiben céloztak vannak és ha megbízhatónak tartotta volna, miért nem adta át a csomagot neki, a helyet, hogy egy rejték helyen hagyta, hol ki volt téve annak az esélynek, — hogy sohasem lesz fölfedezve? Nem, nekem nincs szándékomban Klauddal érintkezni és remélem, hogy Linda óvatos lesz. Sajnálom, hogy ők találkoztak. Tud ő most valamit a Klaud hogy- és hol-létéről?

— Nem tudok semmit — válaszolta Geoffrey, kinek nem volt fogalma arról, hogy az a férfi Silverfallban volt, egy fedél alatt Lindával. Miután ő maga egy pár órát töltött ottan, nem hallott semmit a többi vendégekről és nem tudta, hogy a gróf a fiatal íróval és tudással a legfelültebb ismeret-ségen tul ment.

— Azt gondolom, hogy külföldön van; talán az atyját ment meglátogatni — mondta Hilda.
— O Henleyben volt — szölt közbe Geoffrey — és Franceskát ő mentette ki a vízből. De azóta egy szót sem hallottam róla. Ha jól értem, magának a veszélyre vonatkozó szavai azt jelentik, hogy az atyának és a testvéreinek alapos okuk van azt gyanítani, hogy Varcoe Ulrik az atyjuk halálában valami rejtélyes szerepet játszott, és ha maguk ezt a vádat igyekeznek nyilvánosságra

„Egyetemi Kör” elnökehez (Kossuth Lajos-utca 10 sz.) fordulni. Reméljük a közönség ez alkalommal sem vonja meg pártfogását az „Egyetemi Kör” mulatságától és így az méltó lesz a köri mulatságok hagyományos jó híréhez.

Ujítás levelborítékokon.

Sipos Árpád nyiregyházi városi hivatalnok több ujítást talált fel, melylyel a levelborítékok kezelését könnyebbé és célszerűbbé teszi. Az első ujítás az, hogy a levelboríték bármelyik élén, belül egy zsinórt helyez el, a melynek meghúzásánál a boríték éle végig repen. Gyorsabban lehet tehát a borítékot fölbontani és ezenkívül ki van zárva a levelmegsértése. Nemcsak a zsinórral való ellátás, de az az elhelyező gép is Siposnak a találmánya. Másik ujítása az, hogy a térítvényes levelek borítékait két rekeszszel látja el, melyeknek egyikébe a hivatalos irat, a másikba pedig a térítvény helyeztetik be. Az új ügyviteli szabályzat szerint a magánlevelek részére szóló értesítéseket a hivatalok a postának adják át kézbesítés végett. A szabályzat szerint a hivatalos értesítés beáradó a borítékba, a térítvényt pedig úgy kell a borítékhoz erősíteni, hogy azt a levelhordó, a lezárt irat felbontása nélkül kézhez vehesse. Most távol, ezénálval hozzá varrják a revényt a boríték hátsó lapjához, nem kis bosszuságra a nagyközönségnek. A varrás ugyanis átluggatja az iratokat s ezenkívül a hivatalnokok idejéből is sokat elrabol a jelenlegi rendszer. A hivatalos életben gyakran lehet érezni az olyan borítékok hiányát, a melyek a rápillantásnál rögtön elárulják azt, hogy nem közönséges értesítést tartalmaznak. Ennek a kívánságnak úgy tesz eleget Sipos, hogy a boríték külzetére ujnyi széles színes sávokat nyomtat. Javítás az is, hogy a boríték szárnya és hátsó lapja úgy van átalakítva, hogy leragasztása után az irat a borítékban nem mozoghat, továbbá a boríték élén végignyírása és a level elolvasása után annak összeragasztása után sem lehet a levelet idegenek elolvasni, mert az értesítést csak a hátsó lap eltétele után lehet a borítékból kivenni.

SZÍNHÁZ.

Pry Pál. A régi, jó nevű angol vígjáték másodsorú is vonzott publikumot, bár nem telt meg oly szépen a színház, mint első alkalommal. Az előadásról elismeréssel, dicsérrel szólhatunk. Pry Pálnak nem akadhat kitünőbb személyesítője Megyeri igazgatónál. Vidám, humoros vénája e szerepben szinkrázátatón csillag, egy-egy poentírozott mondása után zuhog a kacagások árja. — A tegnap este is meleg rokonszenv kísérte a direktor kijelölt értékű alakítását. Nagyon erős hang, nagyon karakterisztikus Hardy ezredes Kassai, megfelelően gyámoltalan és ingadozó Witserton Dezső, Bérczi, Szegő, Mészáros, Nagy Imre kisebb szerepeikben fel-letek meg a várakozásnak. Igazi művészi sikere volt Csige Bőskének rövid, pompás szerepében. A második felvonásban minden szava után elematális erővel tört ki a kacagás. Laczkó Aranka nagyon jó Misze Sotléné, Hegedűs Szerafin eleven, kedves Marianna, míg Gál Janka is kedvvel és sikerrel oldotta meg feladatát.

Pályázatok a színházra. Debreczenből írják: A színházi bizottságot április 29-én pénteken délután 4 órára hivta össze Vécsey Imre főjegyző. Három pályázó van csak; Makó Lajos, Zilahy Gyula és Nádasy József.

Herczeg Ferencz a színezegyesület elnöke. Herczeg Ferencz az Orsz. Színezegyesület legutóbb tartott közgyűlésén a tanács disztalgája választották. A választásról szóló disztokmányt most közzétesztik el s azt a közeli napokban nyújtják át Herczeg Ferencznek.

hozni, Varcoe Klaudot veszélyes ellenségnek fogják találni. Ő veszélyesebb lesz, mint az atyja?

— Azt nem tudom megmondani — válaszolta Hilda szomorúan. Én nem tudom magamat reávenni, hogy Varcoe Ulrikot ellenségnek tekintsem. Mi oly sokkal tartozunk neki. Az anyám drága életét betegségének számos kríziseiben, az ő ügyessége és tudománya mentette meg. Tudom, hogy olyan könnyebbülést és enyhülést adott neki, a mit egy orvos sem tudott volna megtenni; utolsó éveit csodálatos módon felderítette. Erzem, hogy azt a nagy szívű embert lehetetlen ellenségnek tekinteni. És éppen ez az, a mi az egész dolgot oly kifejezhetetlenül fájalmassá teszi előttem. Linda ezt nem akarja megérteni. Ő sohasem ismerte Varcoeit. És engesztelhetetlenül üldöznék, ha bűnéről valami bizonyossága volna.

— De ő jelenleg sincsen az igazi nyomon? Kétséget magát a biztosítékot az ő kezébe adni, ha azt megtalálja?

— Ez az, a mivel nem vagyok tisztában és a mit folytonosan kérdezek magamtól; és ez az egyik ok, a miért érzem, hogy tanácsra van szükségem. Az én véleményem az, hogy ha Linda mindent tudna, a mit én tudok, azt hinné, hogy elég erős oka van a detektívet a nyomába küldeni és megtudná, hogy Varcoe Ulrik atyjuk halálának az estején hol volt. Ennyit bizonyosan megtudna, hogy Varcoe titokban és rejtélyesen hagyta el a remetelakot és hogy nem tért többé oda vissza. Ugy látszik, hogy elrejtőzve él külföldön. Ő egyszer sem irt nekem és a saját fia azt állítja, hogy nem tud a hollétéről semmit. Már ez maga gyanusnak látszana.

Geoffrey helybenhagyólag intett a fejével.
— Ez mind nagyon különös és misztikus — mondá; de köszönöm, hogy bizott bennem. A mi a testvéreim illeti, az ő gondolatai éppen most más dolgokkal lesznek elfoglalva, talán megengedi, hogy ez a dolog kitörölődjék az emlékezetéből.

(Folytatása következik.)

Küry Klára a Király-Színházban. Küry Klára az idei év május havában a Király-Színház vendége lesz. E vendégjáték céljaira az igazgatóság Flers és Cailla-vetnek Claude Terrane által megzenésített nagy operettjét, a Le Sire ge Vergy-t szerzte meg s állítja ki nagy pompával. Ebben az operettben ugyanis alkalma lesz az igazgatóságnak a színház illusztris vendégét egy estén fölléptetni Fedák Sárival, a Király-Színház primadonnájával.

A Stomfai család. Csiky Gergely kitünő színműve öt évi pihenéstés után holnap kerül színe ur betanulással. A darab hálásan megírt főszerepeit; Szakács, Szentgyörgyi, Mészáros, Kassai, Bérczi, Nagy Imre, Mátrai, Tompa, Szegő, Laczkó Aranka, Palotai Piroksa, Váradi-né, Elsy Emilia és Hegedűs Szerafin játsszák.

A takarodó-ból. Beyerlein új drámájából ma délelőtt már főpróbát tartottak: A szereplők: Tóvölgyi Margit, Szakács, Mészáros, Vámos, Kassai, Szegő, Tompa, Székely, Nagy Imre, Váradi, Bérczi és Megyeri nagy ambícióval készülnek érdekeltványosságra lesz a sok szép, újonnan készült porosz katonai egyenruha.

Vasárnap délután operette előadás lesz. Színe kerül Félix és Ordonneau kedvelt oporetteje a „Sherry” a legutóbbi szereposztással.

Stephanides karnagy operetteje. A színház legközelebbi operetteje újdonsága Stephanides Károly, a népszerű karnagy eredeti 1 felvonásos operetteje „A bakter” lesz. Az előkelő kidolgozású és dallamokban gazdag eredeti zenéjű műre nagy szeretettel és ambícióval készül szerző vezetése mellett az énekes személyzet. „A bakter” május hó elején kerül bemutatásra.

Heti műsor:

Péntek: A Stomfai-család.
Szombat: A takarodó. 1-ór.
Vasárnap d. u.: Sherry.
este: A takarodó.

Sztrájk után.

Az a bizonyos 481. §.

A vasutasokkal szemben fenyegetőleg mutogatott eszközök között nagyon mutató szerep jutott a Btk. 481. §-ának, melynek alkalmazása a sztrájkoló vasutasokat állítólag szabadságvesztéssel sújtja.

Ámde a vasutasok nagyon jól tudják, hogy az a §. a milyen mutató és jóhangzású, ép oly ártatlan fegyver velük szemben, mert roájuk éppen nem alkalmazható és nagyon csodáljuk, hogy az ügyesség egy pillanatig is tévedésben lehetett e felől.

Az 1878. évi V. t. cz. 481 §-a ugyanis azt mondja, hogy „ha két vagy több közhi-vatalnok, előzetes megbeszélés folytán kötelességmulasztást követ el, úgy ez büntendő cselekményt képez.

Igen ám, csakhoggy a vasutas nem közhivatalnok.

Volt ugyan eset, midőn a kir. Curia (58. sz. döntvényével) a vasutasokat közhivatalnoknak minősítette, de csupán azon egyetlen esetben, ha a vasutas hivatalos sikkasztást követ el.

Ezen eseten kívül a vasutas nem közhivatalnok, hanem az állam egy magán vállalatának közege s mint ilyenre, reá a hivatkozott 481. §. nem alkalmazható.

A köztudatot ama tény vezeti félre, hogy az 1878. évi V. t. cz. 166 §-a a vasu-ti intézetnek végrehajtó és felügyeleti szolgálatot teljesítő alkalmazottait hatósági közegeknek jelenti ki. De hatósági közeg közhivatalnok nem azonos, mert míg pl. a kapusi szolgálatot teljesítő napszámos is az idezőtt rendelkezés értelmében hatósági közegek tekinthető, közhivatalnoknak természetesen nem mondható.

A vasutasoknak tehát egyáltalán nem fáj a fejük a 481. §. szigorú következményeitől.

Spietli-világ Budapest.

A Tisza Pista kormányzására vonatkozólag igen jellemző ez a tudósítás. A „Házánk” tudósítójának alkalma volt a sztrájk-tányán tartózkodó Rudnay Béla tőkapiány-nal beszélni Sarlay János letartóztatását illetőleg.

— Sarlay bűne — mondotta a főkapitány — királysertés és igazgatás. Az 1890-ik törvény szerint aki igazat a véderőrtörvény ellen, az büntetett vagy vétségét követhet el. Sarlaynál a súlyosabb eset áll fenn. A teltségértést pedig azzal követte el, hogy nyíltan hirdette a sztrájkolók között, hogy a kiadott hadiparancsra, a melyet a király aláírt, nem kell semmit adni, az egy érték-telen papiros, reklám.

— De hát van-e erre bizonyíték? — kérdezte munkatársunk.

— Több detektív, akik titokban állandoan Sarlay nyomában voltak, egyebhangzó jegyzeteket készítettek erről. Ez pedig már mind hivatalos jegyzőkönyvbe van felvéve. Jól nézünk ki...

Beszámítják-e a mozgósítást?

A részleges rendkívüli mozgósítás alkalmából nagyon közelről érdeklő az anyagi-börbe rázott vasutasokat, hogy ezt a pár napos szolgálatot beszámítják-e a fegyvergyakorlatba? Mindenesetre be kell számítani! Ámde itt megint olyan hivatalos eljárásról értesültünk, a mely ha valóban bizonyul, akkor vizsgálat és itélet tárgyává kell tenni. Ugyanis arról van szó, hogy számos behívott vasutastól a behívó jegyet elszedvén, a katonakönyvöket nem láttamozták, hanem a saját polgári ruhájokban parancsol-ták őket szolgálatba.

Vasutisták felvétele a nagy irodában.

Bécsben irodát nyitott a kormány vasutisták felvételére. Itt aztán beírtak mindenkit, a ki csak jelentkezett. A kormány-

párti nyomatosok utján minden két órában hírdt adták, hogy most 500, 1000, 1200 stb. új vasutista jelentkezett, a kiket már fel is vettek.

A jelentkezés így történt:
Neve? Mújkos András.
Foglalkozása? pék.
Mi óhajt lenni? Mozdonyvezető.
Egy másiknál.
Neve? Petrosz Illés.
Foglalkozása? közúti pénztáros. Mire pályázik? Máv pántázószágra.

Harmadik eset.
Neve? Hartman Izidor.
Foglalkozása? Zsibáros.
Mi óhajt lenni? Raktárnok.
Negyediknél: a takács pálya felvigyázó, a czukrász kalauz, a fő pincesz forgalmi főnök, a diurnista ellenőr, a kereskedő távirász akart lenni.

A katona és a vasúti rangja.

Berukkol a mozgósítási behívóra az állomásfőnök, a ki mint önkéntes, csak a közlegénységig vitte fel. A pályafelvigyázó fráter, a pályafő pedig főher ur. Ezek aztán a csillagokat fordított sorrendben rendelkeznek egymásnak. Egy behívott s'angyalbörbe bujtatott fűtő felvezényelnek a masinára, hogy teljesítsen szolgálatot.

— Házse én nem tudok mozdonyt fűteni, sohasem ültem mozdonyon, — szabadkozik a kényszer-szolgálatra behívott.

— De hisz' maga fűtőnek van a könyvbe beírva.

— Igaz, instálom, mert én kávéházi kemencéket fűtöttem. Az volt a civil foglalkozásom.

Ki van az állomáson?

Kitűnt a sztrájk s X. állomáson a távirda-teremben lehorgasztott fejű ülték a csüggedt madarak.

Bejön egy élénk temperamentumu vigécz.
— Hol az állomásfőnök ur? — kérdi a gépen játszó távirászt.

— Nincs itt. (Pedig ott gubbaszkodott a sarokban.)

— Hol a forgalmi tiszt ur?

— Nincs itt. (Pedig az is ott ült a másik szegletben.)

— Hát ön nem tudna nekem felvilágosítást adni?

— Nem bizony.

— Hát ön micsoda itt?

— Műkedvelő, — adta feleletül az epés vigécznek.

A husarak emelkedésének okai.

— Három czikk. —

III.

Kolozsvár fogyasztó közönségének bizonyára nehéz lenne azt bevárni, a míg a husarak az előbbi czikkekből vázolt általános viszonyok javulása folytán kedvezőben alakulhatnak.

Itt gyors és olyan intézkedésekre volna szükség, melyekkel egyrészt a fogyasztásra kerülő husnak minőségét javítani, másrészt a mai áraknak némi csökkenést biztosítani lehetne.

Hogy erre nézve elhatározó lépést tehesünk mindenekelőtt ismernünk kell a helyi viszonyokat és azokat a forrásokat a honnan városunk husszükséglete fedeztetik.

Kolozsváron ez időszert 45—50 önálló mézáros van és a közönség ezeknek a szakiparosoknak a közvetítésével jut husszükségletéhez. Bizonyos és természetes is, hogy a napi husárak a szerint alakulnak a hogy ók a levágandó állatokat a termelőtől, tenyésztőtől beszerezní tudják.

Nekik pedig ezen a téren az összes piacokon turniók kell a konkurencziát szemben a hivatásos állatkereskedőkkel, — a kik a megfelelő árut hazánk vagy a külföld nagyobb fogyasztó piacaira szállítják.

Addig, a míg ezeken a nagyobb piacokon csak az elsőrendű árut lehetett értékesíteni az ő helyzetük sokkal könnyebb volt, mert a közép minőségű, vagy harmadrendű áru nem voltak számbavehető konkurenciák. Ma azonban más viszonyok vannak. A husszükség a nagyobb fogyasztó központokon is érezhető módon öregbedett és az elsőrendű áru mellett biztos elhelyezésre talál a másodrendű is, stb. a husszükség-hoz a harmadrendű is. Természetes tehát, hogy a közvetítő kereskedés mai fejlettsége mellett — melynek az áralakulásokra való hátránya befolyása miatt tojást, csirkét stb. jutányosabban vásárolni immár itthon a saját piacukon is alig lehet — mindenféle áru keresetté lett a vidéki vásárokon.

Az aztán a mézáros iparosnak nincsen elegendő forgótőkéje, — a minthogy *hír szerint* a kolozsvári mézárosok nagyobb részének nincsen — akkor, nem tudván megragadni a bevásárlásra kínálkozó kedvező alkalmakat, kényszerhelyzetbe jut. Az üzlet számára mindennap hus kell, mert e nélkül nincsen üzlet és ha egyszer a ki nem elégitelt vevő más üzletbe kénytelen menni, kérdés, hogy másnap, avagy egyáltalán visszamegyen-e abba az üzletbe, a hol szükségletét nem fedezheti rendesen?

A kényszerítés tehát a tökeszegény mézárosokat talán a kolleténél is gyakrabban belehajtja a kedvezőtlen vételbe, a hitel pedig ezen a téren tudomásom szerint igen rövid lejáratra és valóban úzsora-kamatra adatik.

Ha ez így van — pedig sokan állítják valódiságát — akkor Kolozsvár város fogyasztó közönsége nemcsak az általános viszonyokból folyó áremelkedést viseli, hanem a levágandó állatok beszerzésénél felmerülő úzsora-kamatokat is.

Ez már aztán tisztán helyi baj és talán ebben leli magyarázatát a „Mészárosok és Hentesek Lapja”-nak legutóbbi számában foglalt azon adat, hogy Kolozsváron drágább a hus, mint Budapesten.

A budapesti árak nyomtaték nélkül ma a következők:

Vespecsénye	1.56—1.70 fill.
I. rendű leveshus	1.37—1.50 „
II. „	1.16—1.29 „
III. „	1.06—1.08 „

A kolozsvári árak ezek:

Vespecsénye	1.52 fill.
I. rendű leveshus	1.52 „
II. „	(far, lapocza, tarja) 1.36 „
III. „	(szegy, oldal) 1.20 „

Itt csak a marhahús árait soroltam fel, melyeket állítólag nyomtaték nélkül adnak, de ha a nyomtatékot (25 %), valamint a Budapest levágásra kerülő állatok husának minőségében levő különbséget tekintjük, a nálunk ma 1.28 filléres átlagos árat a fent idézett országos jellegű szaklap is 1.50—1.52 fillérben állapítja meg és nyíltan kimondja, hogy a vidéki husárak ma magasabbak, mint a budapestiek.

Ez az adat nyilvánvalóan azt bizonyítja, hogy a mi mézárosaink nagyrésze nem rendelkezik megfelelő tőkével és kényszer-vásárlásoknál csúszál. Attól veszi azt, a kitől hitelt kapja, olyan áron, a hogy adják és olyan minőséget vesz, a milyenhez jut.

Ennek az orvosszer pedig nem lehet más, mint a *szakiparosok szövetezése és husspénztár létesítése*, mert az az állapot nem tarthat sokáig, hogy ók a kepeczeknek, mi pedig fogyasztók mind a kettőjüknek rab-szolgái, úzsorakat fizetők legyünk.

A második helyi baj az, hogy városunkban nincsen husvásári szabályrendelet, melyben a kimerésze szánt hus megfelelő osztályozása, a nyomtaték kérdése, a hus minőségének és árának meghatározása, kifüggesztése, stb. szabályozva lenne. Szabadjárta van itt héggya minden és így a nagy közönség teljesen ki van szolgáltatva a magán-érdekek és különbözőspekulációk áldozatául. Ezek a magán-érdekek és spekulációk az értékesítésre kedvező időszakokban erős konkurencziát csinálnak a szolid és megfelelő tőkével rendelkező szakiparosoknak, míg a kedvezőtlen időszakban félre állnak, kitévőn őket annak, hogy veszteséget mellett elégítsék ki a város husszükségletét. — Másrészt ezek az urak csekély tőkájukkal és hitelük igénybevitelével mindenkor selejtes anyagot vesznek — ezzel aztán lenyomva az árakat, szinte rákényszerítik a szolid alapon dolgozó mézárosokat is, hogy sejtésebb árut szerezzenek be. A hus átlagos minőségét tehát leszállítják.

Ezen az állapoton csak a régen nélkülözött hussvásári szabályrendelet megalkotásával lehet segíteni.

A harmadik helyi baj az, hogy a városi hatóság még eddig nem foglalkozott komolyan és szakszerűen a helyi piacozt állandó és megfelelő beszerzési forrás létesítésével. A mi hatóságaink az egyes közgazdasági ügyek rendszeres és szakszerű kifejtésére nincsenek berendezkedve. Ilyen kérdésekben az a szokás hazaszerte, hogy egyik hatóság a másiktól lesi el, hogy vajon az mit csinál? A kezdeményezés nehéz munkáját ezer ürügy alatt gondosan kerülgetik, miután ezen a téren soha sincsen egy előkészítő semmi, hogy az magától, szinte észrevétel nélkül létező és természetesen érlelődő, lassu megszokás által az életbe, az emberek köz-tudatába belevésődjék. Ezt a rendszert mi nem ismerjük és ha valamit mégis csak meg kell csinálnunk, hát azt egészen ismeretlen talajra a viszonyoknak tapasztalatok alapul ismerete nélkül, mint nagyszerű új alkotást rakjuk le, olyan nagy hűhóval és az előző tanácskozáskor olyan özőne után, hogy egy tizedrendű kis német város magisztrátussá ennyi bölcsességgel már egy hercezséget is alapítana.

Nem mondhatom itt el, hogy a helyi vásártér fokozatos berendezésére lett javaslatomban foglaltak létesítése által, már 10 év előtt, miként szándékoztam az alapját lerakni egy állandó beszerzési forrás létesítésének. Nem állóhatók bővebben arról sem, hogy hat évvel ezelőtt, mikor annak lehető-sége még volt, milyen javaslatot tettem a városnak állategészségügyi kerület-kre való felosztása iránt, stb. arról a pár évvel tett és kimerített indokolt javaslatomról sem szölok, mely szerint viszonylag igen csekély anyagi áldozattal egyszerű és mindenkorra megszünethető lett volna az, hogy Kolozsvár városra sörtevész és sörtes-orbánz miatt a belföldi forgalmat illetőleg zár alá kerüljön és a sörtes vásárok beszűkessenek.

Mondom: nem szölok bővebben ezekről, mert még a létszámát sem akarám fel-idézni annak, mintha én ezekben a kérdésekben közvetlenül érdekelt volnék. Csak a fentebb mondottak indoklásául hoztam fel, mert ezekre a javaslatokra annak idején azért nem fektettek semmi súlyt, hogy újat, olyat foglaltak magukban, a milyen még Szamosújváron, Brassóhan, Szebenben stb. nem volt.

Most már talán majd rá jönnek az emberek, hogy tisztán elméleti és gyakorlati jogi ismeretekkel a közönséget jól tartani, olcsón élemezni és a városokat vonzóvá tenni nem lehet.

A hatóság és városi képviselő feladata, hogy az itt mutatkozó hiányok mielőbb pótoltsanak és hogy kebelükben olyan elemeket is befogadjanak, a kik az ott összehalmozott sokféle ismereteket megfelelően kiegészítsék.

A negyedik helyi baj a fogyasztó közönség szervezetlenségében és a husfélke használati értékének hiányos ismeretében van.

Mészárosok állítják és magam is sokszor tapasztaltam, hogy nálunk mindenki bélszint, felszart, fartsót, és rostosít akar vásárolni. Én pedig úgy tudom, hogy városunkban levest is főznek, rakot káposztát, pörköltöt és gulyásust is esznek. Mindezt utóbbiakhoz pedig nem szükségeltetik a bélszín, felszart stb.

Ez olyan része ennek az ügynek, melylyel hosszasan és többször is érdemes volna foglalkozni a szakembereknek.

vastagoldal főve hasonlíthatatlanul izletesebb és táplálóbb, mint a sütni való hosszú rostu szálkás hústétek.

A fogyasztó közönségnek tehát szervezkedni kellene a saját ügyének felismerése és javítása végett. Mindenrendű és rangrétégben a társadalomnak lehetne arra módot találni, hogy ez megtörténjen. Most pl. a kolozsvári tisztviselők egyesületének egy bizottsága foglalkozik ezzel a kérdéssel, lehet, hogy itt módot nyújt a tisztviselők husszükségletének megfelelőbb kielégítésére és ezzel némi utmutatást is ad más társadalmi osztályok szervezkedésére azért is, hogy a hatósági intézkedések szorgalmaztassanak és az óhajtott intézkedések megvalósításuk esetén aközön-ség által megfelelően támogatassanak. Egy-szóval: szükséges azért, hogy a hatóság a közönséggel egy irányban, egy cél felé tö-rekedhessék mindenek felett pedig hogy egy-mást megértse és hogy a közlra vezető intéz-mények kifejlesztésénél áldozatoktól se riad-jon vissza.

Jakab László.

MINDENFÉLE.

— Április 28.

— **Tudomásul!** A vasuti sztrájk miatt t. előzetőink nagy része lapunkat, noha mi azt naponként a rendes időben postára adtuk, e hónap 20-ától kezdve valószínűleg nem kapta meg pontosan. Az elmaradt lapok a forgalom megnyitásával utólag mindenhova megérkeztek eddig. Nem lehetetlen azonban, hogy egyes helyeken a nagy torlódás miatt a forgalom megnyitása után is csak 2—3 nap múlva lehet kézbesíteni az elmaradt lapokat. Ezért szíves türelmet kérünk t. előfizetőink részéről. A mennyiben 2—3 nap múlva sem kapnának meg egyik-másik elmaradt számot, kérjük ezeket kiadóhivatalunknál reklamálni és a míg készletünk tart, szívesen pótolni fogjuk a hiányzó számokat.

— **A por.** Két nap óta nem kellett ital, étel, a kolozsvári polgár kikelett menjen az utcára és jól lakott — porral. Rettenés mi port beszivtunk pár nap óta. Rendes körülmények között is bőségesen kijut a porból, de most, hogy a szél is felkavarta, nem lehetett kitérni előle. Meg kellett birkózni vele, le kellett nyelni, mint a libának a kukoricát, mely hiába tiltakozik a töltés ellen. Hanem ezen valamikép segíteni illenék. Ugy tudjuk, hogy Kolozsvárt van vízvezeték, ha van kevés ember kell ahhoz, hogy bár naponta egyszer megöntözzék az utcákat. Tulajdonképp közegészség szempontokból naponta kétszer is nyugodt lelkiismerettel megöntöztethetnék e sárfészkés, porgázdag utakat, de elegetünk meg a kisebb jóval, hogy azt valóban megkaphassuk. Ha szűnik a portenger, szinte nyaralás színtámasz árnyas, kellemes helyeket nyújt e város, enyhe, este langyos, hűs levegővel, melyet külföldön drága fürdőknél lehet megkapni drága pénzben.

— **Mi lesz a kolozsvári vasutasokkal?** Készülnek Kolozsvárt is bevezetni a büntügyi vizsgálatot a vasuti sztrájk miatt. Káre az a munka az elfogyasztandó tintáért és papírosért. A vizsgálat itt Kolozsvárt csupán annyit fog kideríteni, hogy kedd és szerda közötti éjjel megkondultak a vasutak állomásainak jelző harangjai.

A harangok hetet kondítottak: E harangjelzés azt jelentette: „Mindnyáján egyért, egy mindnyájunkért.”

A tüzes harapófogóval kicsikarandó vallomások mindenikének más-más szószban ez lesz a lényege.

— **Esküvő.** Ma délelőtt vezette oltárhoz Lengyel Endre hajdunánási ev. ref. tanár Török Annuskát, dr. Török István a köztisztviselében álló ev. ref. kollegiumi igazgató rendkívül bájos és kedves leányát. Az esküvő a farkasutcai református templomban folyt le, s ott volt nemcsak a nagyszámú rokonság mind a két részről, hanem még az merőből, barátok egész raja, kik nem szívesen maradtak volna távol az ifjú pár e szép, az életben csak egyetlen egyszer előforduló aktusától. Násznapok voltak: dr. Schilling Lajos és neje, Ince Benő és neje. Nyoszolányok: Csernyánszky Margit, ifj. dr. Török István, Csernyánszky Boriska Török Zoltánnal, Schilling Marika Török Kálmánnal, Török Sárika dr. Imre Sándorral, Török Katinka Deák Istvánnal; ott voltak: özv. Beddy István, Csernyánszky Lajos és neje, Szász Ferenc és neje, dr. Konrád Dániel sat.

A szertartást Ravasz László püspöki titkár, a nagytehetségű ifjú egyházzónok végezte. Gondolatokban gazdag, fennsúlyos beszédet intézett a nagy boldogságot meghatott ifjú párhoz, melynek hatása alatt nemcsak az örömszülők szeméből hullottak könnyek, könnyezett ott az a sok szép leány is, a menyasszony barátnői, kiknek sorából örömpont immár Török Annuska. Az ifjú pár még ma délen elutazott Hajdunánásra.

— **Rákóczi hamvainak elhelyezése Kolozsvárt.** Mozgalom indult meg, hogy a Rákóczi hamvai Kolozsvárt helyeztessenek el örök pihenőre. Ebből a célból a kolozsvári Rákóczi bizottság, mely a múlt század két utolsó évtizedében Sándor József Emke t. alelnök vezetésével állt állandóan felszínzen tartotta a kérdést akkor is, a midőn egyebütt nem foglalkoztak a Rákóczi emlékeivel aközbe lép. E bizottságot Sándor József közlebről ismét összehívja s megbeszéli a módokat a miket a nemzeti kegyelet és hazaszeretet szempontjából követni kell a szent hamvak végleges elhelyezése körül.

— **A Dávid Ferenc-Egyet ifjusági** köre tegnap tartotta záró ülését Papp Do-

mokos elnöksége alatt a tagok nagy érdeklődése mellett. A titkár és pénztárnok jelentései után gyűlés megválasztotta a szűnidei elnökséget egyszersmind kimondotta a gyűlés, hogy május 15-én, délelőtt 11 órakor az unitárius collégium diszternében nyilvános diszgyűlést rendez. A diszgyűlés műsorát lapunk legközelebbi számában közölni fogjuk.

— **Egy derék asszony.** Özv. Schmiedtmayer Alajosné a Szentgyörgy-szobor alapjára 15 K. 90 fillért gyűjtött.

Adakoztak a következők: X. F. 1 k., Sanceson Nánán 40 fill., Schmiedtmayer Lajos 1 k., Schmiedtmayer Lajosné 1 k., Schmiedtmayer Fein 50 fill., Komjátszegi Géza 50 fill., Fesz L. 1 k., Kikaker 2 k., Hoór Károly 2 k., N. N. 40 fill., Jál Albert 1 k., N. N. 50 fill., Hegyi Gyula, N. N., N. N. 1—1 k., Füle Mariska 40 fill., Schmiedtmayer Lajosné 1 k., valaki 20 fill., Bíró Béla pápai prelátus, apát kanonok 50 koronát adott.

— **Az iparkamarák és a kormány-feldicsérese.** Eddig ahhoz képest jó hírből állt a temesvári keresk. és iparkamara. Dolgozott és a temesvári, gyáripari fellendítésével eredményt is tudott elérni. Most azonban, mióta Hédervár a Temesvár képviselője, a kamara megváltozott. Azóta vezér kamarának tekinti magát, nem az ipar és kereskedelem, hanem a politika terén. Kevesebbet foglalkozik az ipar ügyekkel és figyelmét inkább arra fordítja, hogy a mindenkori miniszterelnöknek hizelegjen.

Most is mint a lapokból értesülünk egy hosszú dicshymusz zengtet a kiűtött sztrájk alkalmából a kormánynak, a jeles kamara. Mintha bizony volna valami örvendétes cselekedet abban, hogy éveken át hittegették a szegény vasutasokat. Memorandumjaikba soha bele se tekintettek, a fizetés rendezéssel pedig megkérősitani igyekeztek őket. Sőt midőn sörélmekort orvosolni igyekeztek, akkor úgy bántak velük mint a kivet páriákkal.

A temesvári kamara nem is áll meg ott, hogy feldicsérte a kormányt. Őles sürgönyben felhívta az összes hazai kamarákat, hogy korusban magasztalják a Tisza—Hieronimi nagy essét, bölcsességét! A kamarák közül nem tudjuk, hány fog ministránskodni a pontifikáló temesvári kamara mellett, de annyit kérdezősködésünkre megtudtuk, hogy a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara nem áll kötélnek. Itt is tárgyalják a temesvári kamara táviratát. Azonban miután ez a dolog kívül esik a kamara ügykörén, napirendre tértek felette. Ez helyes is.

A kormánynak szóló elismerés kifejezését a kamarák tartásák fenn arra az időre, a mikor a külön vámtérületet ki fogja a vivni. Addig várunk egy kissé.

— **Eljegyzés.** Dr. Schwarz Miksa kolozsvári ügyvédjelölt eljegyezte Jónás Izidor marosújvári kereskedő leányát Teklét.

— **Vasutas sztrájk halottjai.** Amikor a vasutas sztrájk nagyobb méreteket öltött s a katonaságot mozgósították, a budapesti 44-es gyalogezred legénységének egy részét a Kiskörös melletti Vadkert állomáshoz rendelték ki. Idekerült dr. Kecskés Kálmán egyéves önkéntes is, aki a 44-ik ezredben szolgált. Vasárnap este dr. Kecskés egyik önkéntes társával a sinek őrzetere volt kirendelve, amikor az állomást körülvevő tömegből két lövés dördült el egymásután és a következő pillanatban holtan bukkott a földre a két önkéntes. Leirhatatlan pánikot idézett elő a szomorú eset és a jelenlévő parancsnok, Sauer százados rögtön vizsgálatot indított, de úgy látszik eredménytelenül. A tragikus dologról azonnal értesítették az ezred parancsnokságát, valamint táviratilag a szerencsétlenek hozzátartozóit. Egyébként a katonákkal legnagyobb titoktartást fogadtattak, sőt ezt napiparancsban is megparancsolták nekik. Eddig csak egyik önkéntes nevét sikerült megtudni, dr. Kecskés Kálmán ügyvédjelöltét, kit a fővárosi társaságokban igen kedveltek. Fia volt zemenyei Kecskés János nyugalmazott számtanadosnok. Budapestre tegnap reggel érkezett az első jelentés a téparancsnoksághoz és a 44-es gyalogezred Aréna-utj kaszárnyájába, amelynek 6-ik századában szolgált Kecskés Kálmán, Sauer kapitány azt táviratozta:

„Einhähriger Kecskés todtgeschossen gefunden.” (Kecskés egyéves önkéntes agyonlőve találtatott.)

— **Kiűtött a béke.** A hűsveti szűnidei felhasználtá egy ifjú függetlenségi honatya, hogy meglátogassa kerületét. Látogatását nem avizálta hivatalosan, tehát nem fogadták sem fohéruhás lányok, sem senki más. Boballag hát a fiatal honatya a faluba és pedig legelőszőr is a 48-as körbe. De hej minő családós érte itt. A mások oly vidám választók, mintha csak a Bercesényi busulókuruczai valdettek volna, szomorúan üldögéltek az asztalok körül. Se beszéd, se tréfa, még csak a kártya sem járt.

Meglepetten kéri a képviselő:

— Mi lette magát Zsiga bácsi? Hol a régi nótá, a régi kedv?

— Hát bizony képviselő ur, csak így élünk mi, a mióta odaftent kiűtött a béke.

— **A kolozsvári vasutasok ügyében.** A kolozsvári vasutasok ügye iránt meglek rokonszeu nyilatkozik meg a város körében mindenfelé. Már eddig több kérés érkezett be Kolozsvár városához, a melyben kéri, hogy közérdekekből, a vasutasok ügye mellett foglaljon a törvényhatóság is állást és fizetésük igazságos rendezését ajánlja a miniszter figyelmébe. A kolozsvári vasutasoknak mind gr. Béli Ákos főispán, mind Szavcsina Géza kir. tanácsos polgármesternél nyert perük van. Ugy a főispán, valamint a polgármester a sztrájk alatt törülgyere kikérdezték a vezetőket s megismerkedtek a helyzetükkel, melyről meggyőződtek, hogy az tényleg súlyos, igazságos és méltányos rendezést kíván

a fizetés, még pedig rövid időn belül. Azt is elismerték, hogy a vasutasok még a sztrájk alatt is, a melybe őket a hatalom kergette, férfiasan és példásan viselték magukat. Ez magyarázza meg a közönség körében megnyilatkozó általános rokonszenvet is. Maújában is adtak be egy előterjesztést a városi tanácsnak. Szabó Antal Wesselényi Miklós-utczai jöhírű todrász 34 ismerőse irta alá. Szabón kívül ezek között aláírták: Székely Miklós, Valentini Adolf, Székely Sándor, Feszt Sándor, Kathonay Ádám, Hirschfeld Károly, Winzer Hermann, Papp Ernő, Hübschmann Mór, Bornemisza Mihály stb.

— **Meghalt katona.** Kolozsvárt, a kajántói uton az ut szélen halva találtak egy közös hadseregbeli katonát.

A katonán külső sérülések nyomai mutatkoznak. Ugy látszik viaskodás volt, katonák és civiliek között s egy katona a csataterén maradt.

A halott katona hulláját a törvényszéki bonczintan intézetben hatóság közreműködés mellett holnap boncolják fel.

— **Kolozsvári fiakerek állapota.** Dr. Hadady Endre főkapitány figyelmébe ajánljuk, a kolozsvári kettős és egyes bérkosik egy részének állapotát. A bérkosik többnyire rozogák. A belsejük kevés kivétellel ronda és tisztátalan. A lovak között sok a kimerült, kehes gebe. A kocsisok némelyike rongyos és szurtos. A főkapitány ne rendelje be ceremóniás vizsgálatra a bérkosikat, hanem tartasson felettük váratlan szemlét kint a bérkosai állomásokon s így töltsa be, vagy a rozoga és piszkos kocsi vagy a lóhasználatát, vagy esetleg vonja meg az ipar engedélyt a fiakerektől.

— **Öt nap alatt Amerikába.** Mesés gyorsaságu hajói vannak a német hajótaraságoknak. Ma kapjuk éppen hírt, hogy a Norddeutscher-Lloyd Kaiser Vilhelm II. nevű futár hajója milyen szűdületen sebességgel tette meg az utat Amerikából Európába. A Kaiser Vilhelm II. április tizenkettődikén amerikai időszámítás szerint három óra huszonöt perczor indult utnak New-Yorkból, tizenkilenczedikén délután két óra huszonötperczor már Pymouthba volt. Az utasokat négy óra huszonnyé perczor külön vonat vitte innen Londonba, a hova este félkilenc után megérkeztek. A New-Yorkból Londonig terjedő rengeteg utazt ezek szerint a Kaiser Vilhelm II. öt nap huszonhárom óra és harminckilenc percz alatt futotta meg, a mivel minden eddig elért gyorsaságot felülmúlt. Mindenképen érdekes ez a rekord, de különösen érdekelheti a magyar kormányt, amely ugyan ekkor úgy gondoskodik az oltalmába vett vándorokról, hogy három teljes hétig tartja őket a tengeren. Legalább ezt panaszoja az a hitelesített aláírású jegyzőkönyv is, a melyet Bulcsa György és Morova János ungmegyei kívándorlók állítottak ki a newyorki jegyzője előtt. — A két parasztember udvöllel a kezében Ungvárra ment, hogy onnan Brémába utazzon. Az ungvári rendőrség egy Cunard ügynökkhöz kényszerítette őket, a ki kijelentette, hogy vagy Fiumén keresztül mennek Newyorkba, vagy seho. A budapesti rendőrség sem volt nagyobb kímélettel hozzájuk. Az is megakadályozta őket abban, hogy Brémába utazzanak. Beadták hát a derekukat s lenéztek Fiuméba. Végre hajóra kerültek. Három nap, három éjjel utaztak a vízen, de csak Antwerpéig értek el, a hol partra tették őket. Egy másik hajó Hullba mentek át, innen vonaton Liverpoolig. Megint hajóra tették őket, de ezzel a hajóval is csak Bosztonig jutottak el tíz napos hosszú, keserves tengeri utazás után. Az utlevélüket márczius harmadikán láttamozták Fiumében és teljes huszonegy napig utaztak, holott az eredeti terük szerint tizenkét nap alatt partra érhetek volna. A két sokat szenvedett atyafi vallomását esküvel erősítette meg.

— **A brassói ev. ref. segédlelkész beköszöntője.** A brassói ev. ref. egyház új segédlelkésze Jancsó Albert IV. é. pappnövendék, kit Kolozsvár előkelő társasásköré is eléggé ismernek, vasárnap tartotta meg beköszöntő beszédjét, mely ünnepélyes alkalommal a közönség vallásfelekezeti különbség nélkül zsuflóság megtöltötte az urházat. Gyönyörű szíveket és lelkeket emelő áhitatos imájával, poetikus szárnyalással, magas lendülettel beszédjével, melyet ügyes szónoki formában tárt hallgatói elé, nagy hatást ért el, egy-szerre megmóhította a hívők nagyszámú seréget. Istentisztelet végzetével egyháztanásói ülés volt, melyből az egyháztanács üdvözlő táviratot küldött Bartók György püspöknek nevenapja alkalmából, egyszersmind halálának és köszönetének adott kifejezést azon intézkedéséért, hogy az egyházat egy derék segédlelkésszel gazdagította. A brassói ev. ref. egyház Jancsó Albertben egyminden tekintetben ügyes, buzgó segédlelkészt nyert, kit hívei is az első pillanattól kezdve rajongó szeretettel vesznek körül.

— **Kirabolit gyorsvonat.** Clevelandból jelentik: Még az amerikai rablóvilág véres kronikaiban is példátlan az a vakmerőség, amivel három álarcos bandita április 1-én a kaliforniai Redding közelében kirabolta a Southern Pacific-vasut Oregon felé haladó gyorsvonatát. A vonat Reddingtől 10 mérföldnyire Copley állomásánál megállott, hogy a mozdony vizkészletét kiegészítse, mikor a három bandita hirtelen előugrott a sötétből és a mozdonyt s az express-kocsit elválasztva a vonat többi kocsijaitól, kényszerítették a mozdonyvezetőt, hogy néhány mérföldnyire Keswick felé haladjon. A mozdonyt azután megállították és O'Neillt, az express-társaság hivatalnokát agyonlőtték, minthogy vonakodott a kocsi ajtaját kinyitni. Ezután dinamittal robbantottak maguknak utat a kocsiá és az abban lévő pénzszerkezt s dinamitrobbanással nyitották ki. A pénzszerkeztbe lévő, sok ezer dollár rugó összeggel aztán megugrottak és az éj homályán eltűntek. A vonat személyzete, amely a fegyveres rablótól való féltelmében tétlenül nézte a gyilkosságot és rablást, ennek megtörténte után visszavitte a vonatot Reddingbe és ott jelentést tett a hatóságnak, amely azonban eddig hiába kereste a merész gonosztevéket.

— **A lavina áldozatai.** Nagy szerencsétlenség okozott Svájcban, a vallisi kanton Grengivsz falujában, a lavina. Bernből jelentik táviratban, hogy a lavina agyonnyomta Eigenbord asztalos feleségét és hat gyermekét. Maga az asztalos a szerencsétlenség idején nem volt otthon. Egy másik családból, amelynek Ambord a neve, meghalt az anyja, két leánya, egy felnőtt fia és a gyermekek nagybátyja. Nehányan azok közül, akiket megmentettek, tizenkét óra hosszúak feküdtek a hó alatt. Hasonló szerencsétlenségről kaptunk távirati hírt Turinből. E szerint ugyanis a Pregiatóban legördült lavina 88 munkást temetett el. Eddig 26 holttestet és 9 élő személyt vontak ki a lavina alól. A mentés munkáján 132 katona vesz részt. Este 40 alpesi vadász érkezik Pregiatóba.

Jótekonyság.

O. Weress Sándor ivén: Elek Gyula 1 kor. Móritz Ida 1 kor. Márton Ilona 1 kor. Adi József 1 korona. Karácsonyi Sándor 1 kor. Darkó Lajos 1 kor. Weress Sándor 3 korona. Együtt 12 korona.

Dr. Gáman Béla ivén: Dr. Gáman József 1 kor. Gere Kálmán 1 kor. Dr. Rohonczy Lajos 2 kor. Dr. Scheitz Vilmos 2 kor. Merza Lajos 2 kor. Dr. Lajosné 10 kor. Kamuka 1 kor. Szász Domokosné 6 kor. Dr. Lengyel Dánielné 2 korona. Szenekirályi Gáborné 2 korona. Dr. Gáman Béla 2 korona. Együtt 31 korona.

K. Kap Mihály ozredes 10 korona. Dr. Körössy Bertalan ivén: Dr. Ötvös Lajos 2 kor. Dr. Körössy Bertalan 2 kor. — Együtt 4 korona. Deák Zsigmond honv. alezredes ivén: Rácz Gábor 2 k. Nagy Ignác 1 k. Hajos Gyula 1 k. Cser Ernő 1 k. Szabóky Andor 1 kor. Thellmann János 1 kor. Hevessy Zoltán 1 kor. Kaszás Jenő 1 k. Ince Kálmán 1 k. Vágó Sándor 1 kor. Lukács Béla 1 k. Orosz Béla 1 k. Barabás Károly 1 kor. Sebestyén János 1 k. Semelayer Gyula 1 k. Nagy Lajos 2 kor. Póchy József 1 kor. Pál Jóachim 1 k. Bartos István 2 k. Pál Miklós 1 k. Szathmáry Kálmán 1 kor. Simon Balázs 1 k. Bernolák 1 kor. Neumayer 1 k. Deák Zsigmond 1 k. — Együtt 30 korona.

D. Deák József ivén: Hedry István 2 k. Bánya Károly 2 k. Balogh Miksa 1 k. Lakatos József 2 k. Lakatos Józsefné 2 k. Adi László 2 k. Oczet Péterné 2 k. Ozorai Adolf 2 kor. Mátyás Kálmán 3 k. D. Deák József 20 k. — Együtt 38 kor. Molnár Benedek ivén: Várhelyi Gyula 2 kor. Molnár Jenő 2 kor. Molnár Endre 2 kor. Molnár Benedek 2 korona. Együtt 8 korona.

Szerkesztőségi üzenet.

K. Z. (Versek.) Kízd a formával, bár néha megcsendül egy-egy kedvesebb, harmonikusabb akkord. Nem volna jó, ha ezeket a bizalmas vallomásokot így borzosan nyilvánosságra hoznók. Ön ugyis szépnek és kedveseknek találja őket, de a világ követelőzőbb. Azonkívül Reviczky-remizszenecziák is fordulnak elő itt-ott. Pl.

„Előttem te állsz fehér ruhában, S könnyezve rajtam függ tekinteted, Beszélsz hozzám, felelni nem tudok, mert Lekötve tart s megbűvöl szép szemed.”

Sz. B. Inkább a prózai munkássága felelne meg a mi kívánságunknak. A román-czot alkalomadtán simítással közöljük.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” táviratai, telefon-tudósításai és sürgősszevelei.

A tanárok potlékainak kiutalványozása.

Budapest, ápril 28.

A vallás és közoktatásügyi miniszterium illetékes szakosztálya a királyi katolikus főgimnáziumi tanárok potlékának kiutalványozását — mint a Figyelő jelenti — Madách E. miniszteri tanácsos vezetésével, már e héten megkezdí. A kultuszminiszter az 1905. évre szóló potlékokat annak idején már a közalapítványok részére is folyósította, de a potlékok állandó engedélyezéséhez nemcsak az ellenőrző bizottságnak előzetes hozzájárulását, de Ő felségének engedélyezését is ki kellett eszközölni.

Rendelet.

Budapest, április 28.

Az államvasutak igazgatósága rendeletet bocsátott ki az összes üzletvezetőségekhez, hogy a letartoztatott és felfüggesztett vasuti alkalmazottak illetményeit május 1-en ne fizesse ki. Az igazgatóság egy másik rendelete pedig ugy intézkedik, hogy azok az alkalmazottak, akik eddig nem léptek szolgálatba, elbocsátottaknak tekintendők.

Memorandum a hadügy-miniszterhez.

Budapest, ápr. 28.

A vívóakadémiának és sportegyesület által rendezett vívóversenyeken régebben a katonatisztek is résztvehettek. Mint-hogy azonban egyes helyeken a tisztok neveit mintegy reklam gyánánt használták fel, a hadügyminiszter a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg megtiltotta, hogy az aktív szolgálatban levő tisztok a vívóakadémiák és sportegyesületek által rendezett vívóversenyeken részt vegyenek. A Magyar Athletikai szövetség most memorandumot intézett a hadügyminiszterhez, valamint a honvédelmi miniszterhez, a melyben azt kéri, hogy a tilalmat legalább a szövetség felügyelete által rendezett versenyekre és vívóakadémiákra függeszsze fel.

Képviselőválasztás Szegeden.

Budapest, ápr. 28.

A Lázár György lemondása folytán megüresedett szegedi mondátumra a választópolgárok egy része Pálffy Ferenc nyugalmazott polgármestert óhatja jelölni. Az erre vonatkozólag körözött ívet pártkülönbség nélkül mintegy 600

választó irta alá. Ha Pálffy a jelöltséget elfogadja, pártonkívüli maradna.

A vasuti sztrájk és a szerb kormány.

Budapest, ápr. 28.

A Kel. Ért.-nek jelentik Belgrádból: A szerb kormány jegyzéket intézett az osztrák-magyar külügyi hivatalhoz ama roppant károk ügyében, a melyek Szerbiát és a szerb kereskedőket a magyar vasuti sztrájk következtében érték. A budapest—belgrádi vonalon a sztrájk alatt mintegy 600 waggon szerb sertés vesztelt. A sertések nagyrésze részint elhullott, részint megbetegedett. A szerb kereskedők, a kik a sztrájk miatt óriási károkat szenvedtek, küldöttségileg kérték Gruics miniszterelnököt, hogy érdeklükben az osztrák-magyar külügyi kormánynál intervenáljon.

A budapesti szerb főkonzulátus utasított, hogy a szerb kereskedőknek kártalanítási ügyeikben segítségére legyen.

Vizsgálat.

Nagy-Szöllös, ápr. 27.

Tegnap délután Ujhelyi Sándorfőszolgabíró a bátyu-királyházi vasuti vonal minden ugoccai állomásán az összes vasuti alkalmazottak ellen jegyzőkönyvi vizsgálatot vezetett, nyomozva azt, hogy kik vettek részt a sztrájkba. Az állomásokat mindenütt katonaság őrizi. A vonalon csend és nyugalom van.

Az első iparos képviselő.

Budapest, ápr. 28.

Brassóból jelentik: Az iparosok körében mozgalom indult meg az iránt, hogy Copony Traugott országgyűlési képviselőnél testületileg tisztelegjenek. Copony Traugott ugyanis az első iparos, kit nemrég az időközi választáson országgyűlési képviselővé választották. Mint papírgyáros, egyik tevékeny tagja volt a papíripar szakmának.

Országgyűlés.

Budapest, ápr. 28.

Politikai körökben azt beszélik, hogy az országgyűlést most szombathoz egy hétre, azaz május 7-én megnyitják.

Uj főispán.

Budapest, ápr. 28.

A király Ernust Józsefet, Vasvármegye főispánjává nevezte ki.

Tomcsányi Ruzsi balesete.

Budapest, ápril. 28.

A Magyar Színháznak Budapesten egyik legkedvesebb művésznője volt Tomcsányi Ruzsi. A tegnapielőtt azonban véletlenül olyan szerencsétlenség áldozata lett, hogy alig ha nem bucsut kell mondani a színpadnak, hol a bájos kis színésznő annyi diadalt aratott.

Tomcsányi Ruzsi eselődje így beszélt el a szerencsétlenség megtörténtét:

— Nagyságát este Rácz Jenő ügyvéd hazakísérte. Éhes volt és sürgette a vacsorát. Maga gyújtotta meg a lámpát, melybe félméternyi kanócztot győmőszölt.

Az ügyvédet meghívta vacsorára. Asztalnál ülve véletlenül felrobbant a lámpa. A szesz a nagyságára ömlött.

Ruhája meggyuladt. Ügyvéd segítségére sietett. Nagysága orvosért küldött. Szomszédokból azonnal meg is érkezett. Mentők lakásán akarták hagyni, de mert a kérte kórházba szállítását, mivel elsején költözködik és így nem pihenhetne nyugodtan.

Haja megpörköldött. Száján, mellette, jobb karján égési sebek. Más jelentések szerint annyira összeégett, hogy többé nem léphet színpadra.

Merénylet.

Varsó, ápr. 28.

Tegnap délután négy órakor egy pisztolyokkal és késekkel felfegyverzett rablóbanda, a Dvoraki-uton a titkos rendőrség főnökének titkárát megtámadta.

A mikor a titkár és a rendőrbiztos adjutánsa egy házba beléptek, az adjutánt megölték, a titkár megsebesítették. A merénylek közlő négyet elfogtak.

Tűz.

Budapest, ápr. 28.

Babaj nyitramegyei községben tűz ütött ki. Kilencz ház melléképületekkel együtt elégett.

Tizenegy ember oda égett. Huszan súlyos égési sebeket szenvedtek. Egy házban egy anya 4 gyermekével odaégett.

Felesküdt püspökök.

Bécs, ápr. 28.

Pápai nunciaturán ma letette a pápa iránti hűség esküjüket a két új kinevezett szepesi és besztarcebányai püspök.

Főszerkes

1914-1904. polg. szám.

379 1-3

Végzés.

Ezen körvén egy példány „Jáád” kúzség előjárásának adatik ki, egy példány a királyi törvényszéknek tartatik vissza és az érdekeltek jelen végzéssel és az idezési hirdetéssel értesítettek, hogy a körvénnek a királyi törvényszéknek vizs-szatartott példányát megtekinthetik, a III-IV-ik példány Schwartzkopf Sámuel és érdéktársának, mint tagosítást kerők kezéhez, végül az V-ik példány Beszterce-Naszód vármegye arvaszékeknek kézbesítettik.

A kérelem s illetve a megengedhetőség kérdésebeni tárgyalásra hatánapul 1904 évi Junius hó 6-ik napjának délelőtti 9 órája a helyszínére Jáád községébe a községházhoz tüzetik ki, a tárgyalásnak az 1893. évi 856 L.M. szám alatt kelt rendelet 43 §-a alapján a tagosítás elrendelése feltevéseinek hivatalból leendő kinyomozása végett Kászoni Lajos kir. tszéki bíró rendeltetik ki: ezen tárgyalásra az összes érdekeltek birtokok az idezési miniszteri rendelet 46 §-a és az 1880 évi XLV. tcz. 9 §-ában irt ama követelmény terhe alatt, hogy a meg nem jelent felek ugy fognak tekintetni, mint a kik a tagosításba beleegyeznek, jelen végzéssel és hirdetmény útján megidéztetnek.

A királyi törvényszéknek, Besztercen 1904. évi április hó 16-ik napján tartott zárt tanács üléséből.

Kendeft Domokos,
elnök.Schul Ármín,
jegyző.

Sz. 317-1904. vhtó.

1-1 378

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a b-hunyadi kir. bíróságnak 1902 évi Sp. I. 454 számú végzése következtében Dr. Szorkoly Tamás ügyvéd által képviselt Németh Sándor javára Bartha Sándor b-hunyadi lakos ellen 982 kor. fill. s jár. erejéig 1903 évi április hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás után le és felülglalt 1300 kor. f-re becsült következő ingóságok, u. m. 6 drb. 100-100 kor. névértékű részvény, lovak, hámozék és kocsi nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a b-hunyadi kir. járásbíróság 1904 évi V. 294/2 számú végzése folytán 982 kor. fill. tőke-követelés ennek 1902 évi július hó 3-ik napjától járó 5 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltódíj és eddig összesen 156 K. 80 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig B-Hunyadon alperes lakásán leendő eszközölésére 1904 évi május hó 3-ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-i értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt B-Hunyad, 1904. évi április hó 20-ik napján.

Oszlán,

kir. bir. végrehajtó,

Sz. 105-1904. vhtó

380 1-1

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hidalmási kir. járásbíróság 1904 évi V. 48/5 számú végzése következtében Dr. Hegedűs Jenő debreczeni ügyvéd által képviselt Éva Péter javára m.-n.-zsombori Demeter Kálmán ev. ref. lelkes ellen 76 kor. f. s járuléka erejéig 1904 évi április hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le és felülglalt és 1000 K. fill-re becsült következő ingóságok, u. m. házi butorok, lovak, szekerek, gazdasági felszerelések, széna, méhek stb. ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a hidalmási kir. járásbíróság 1904-ik évi V. 48/6 számú végzése folytán 76 K. — fill. tőkekövetelés, ennek 1902. évi december hó 1 napjától járó 5 százalék kamatai és eddig összesen 71 kor. fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Magyar-Nagy-Zsongor községben alperes Demeter Kálmán lakásán leendő eszközölésére 1904. április hó 29-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hidalmás, 1904 évi április hó 17. napján.

Dán Bálint,

kir. bir. végrehajtó.

GANZ és TSA

vasúti és gépgyár részv.-társulat

Leobersdorf. BUDAPEST. Ratibor.

Városi iroda:

160 27-x

Budapest, IV., Ferenciek-tere 2.

Elektromos
világítási és
erőátviteli
berendezések.Elektromos nagy vasutak,
városi, bányai és iparvasutak.Áramszámlálók, ivlámpák,
mérőkészülékek. — Vas-
acél- és érc-öntvények.Kéregöntésű vasuti kere-
o kek és keresztelések. oHengerszék és malom-
o o o berendezések. o o oAparító gépek, turbinák, pa-
pir és cellulóz gyártására
o o szolgáló gépek. o oVasuti kocsik és vasuti al-
katrészek, forgó korongok,
tolópadok és kitérők. Daruk.

Transzmissziók.

Gőz-, petroleum- és elek-
tromos forgó ekék. (Mech-
wart szabad.) Petroleum és
benzinmotorok és locomo-
bilok (Bánki szabad.) Bánki
benzinmotorokat rugáron tar-
tunk Dénes és Sugár cégénél
VI., Podmaniczky-u. 2. M. sz. 151.

Egy kedvező nagy bevásárlás folytán

229 17 képes vagyok

alegujabb férfi-ruha szöveteket, kész férfi
ruhákat lehető legjutányosabban áruba bocsájtani.

Angol és francia illatszerek.
Bel- és külföldi gyógyszer-
különlegességek. Fertőtle-
nítő anyagok, padlómosók.
Gazdasági cikkek, állatgyógyszerek.

Kötszerek — gyárak —
és cséplőgépekhez.

Naftalin, rovarpor, féregirtók. Seb-
szeti és betegápolási eszközök nagy-
bani raktára.

BURGER FRIGYES

gyógyszár üzlete, Kolozsvár, Főter 9.

3 91-100

Egy amerikai gyorsfűző és egy háztartási mérleg
ingyen.

Mesésen olcsó árak mellett küldöm szét tulhalmozott
raktáromból világhírű s kiválóságukért általánosan
kedvelt **mexikói ezüst árúmat** és pedig:

6 drb. mexikói ezüst asztali kés,
6 " " " evővillát,
6 " " " evőkanál,
12 " " " kávéskanál,
6 " " " kiváló desszertkést,
6 " " " desszertvillát,
1 " mexikói ezüst levesme-
ritő kanalat,
1 " " " ezüst tejmerítőt,
2 " " " elegáns szalon asztali
gyertyatartót.

46 darab összesen 6 forint 50 krajczár.

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképen egy
amerikai gyorsfűzőt és egy szavatosság mellett pon-
tosan működő 12 és fél kiló hordképességű háztar-
tási mérleget kap teljesen díjlanul. A mexikói
ezüst egy teljesen fehér fém (leült is), melynek tar-
tosságát és kiváló minőségét 25 évi próbát vá-
lalok. Szétküldés a pénz előleges megküldése esetén
vagy utánvétellel történik az európai raktárból:

SCHEFFER D. SÁNDOR
BUDAPEST, VIII., BEZERÉDI-U. 3 SZ.

Hirdetéseket

legoicsóbban vesz fel lapunk kiadóhivatala.

235 6-3

Nagyobb
tagosított birtok
kerestetik

1905. év tavaszára huzamosabb
időre — haszonbérbe.

Megkeresések intézendők:

Lázár Károly
nagybérő — Vajda-Kamarás,
u. p. Mocs címre.

HOGY EGÉSZSÉGÜNKET ÓVJUK, IGYUNK

K. IMPÉR

RÉPÁTI

BÁTHORI-FORRÁS
ÉGVÉNYES
GYÓGY-SAVANYÚVIZET

M. sz. 182 Budapesti úti rendelet
3091/VIII. 1900. szám.

MATUTSEK JÓZSEF

143 15 férfi-, női- és gyermek-ozipász üzlete

Kolozsvár, Főter Státus-palota 3 sz.

Ajánlja dúsan ellátott általán legjobbnak elismert

Czipő-raktárát

a helyi és vidéki
t. közönségnek.
Megrendelések
beküldött mér-
ték vagy lábbeli-minta után a legjobb anyagból
a divat szerint lehetőleg gyorsan teljesítetnek.

Deutsch József

férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza, Kolozsvár, Mátyás király-tér 30.

A régi rómaiak egyszerű tógában jelentek meg!

Egy modern uri ember
megjelenési — kellékeit
pedig beszerezheti

Bittó Rezső uridivat kereskedésében,

ahol most érkeztek meg a legszebb
tavaszi ujdonságok.

275 18

Magyar királyi államvasutak szállító hivatala.

Kereskedelmi és
iparkamara tudósító
irodája.

M. kir. fővámhivatal
vámügynöksége.

Magy. kiviteli és cso-
mag száll. r.-t. kép-
viselőisége.

C. H. Hirsch express
forgalmi, képviselő-
isége.

Gyűjtő kocsi forga-
lom Budapestről és
Bécsből.

Nemzetközi butorkocsi
forgalom részes tagja.

Költöztetés butor-
szállító kocsikkal és
ruganyos társzeke-
rekkel.

Zongora és kassza
szállítás és felállítás.
Terjedelmes, tömeg
és építő anyagok fu-
varozása.

Butor csomagolás és be-
raktározás.

Bizományi és előlegezési
üzlet.

Hitel tudósítás.
Erdőtermékek adás ve-
vesnek közvetítése.

Költöztetéseket a legjutányosabb árban felelősség mellett vállalunk el.

Kertkedvelők figyelmébe!

Ajánlom a beállott tavaszi idényre
kitűnő, szép, kipróbált, jó faju és
és dusan virágzó, **magastörzű**
rózsáimat az alanti olcsó árban.

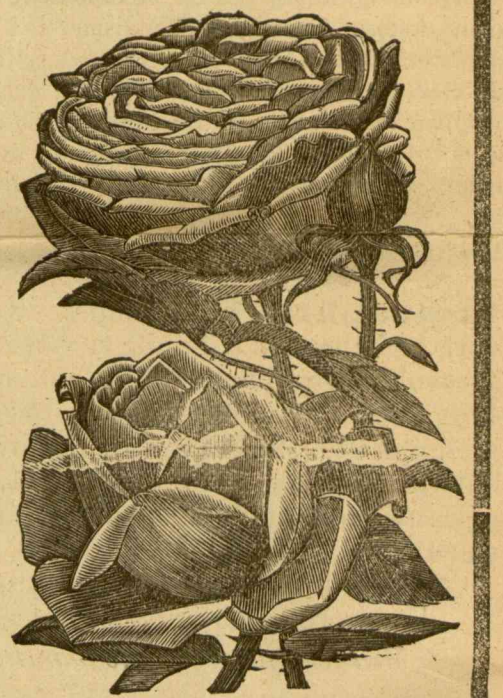
Választásom szerinti fajok és magasságban
6 darab.....4 kor. 80 fill. 25 darab18 korona
10 "7 " 40 " 50 "34 " "
12 "9 " 60 " 100 "60 " "

Megrendelések a legalkalmasabban eszközöltetnek, csomagolásért csak
saját kiadásomat számítom. Szolgálatkészséggel:

Schultz Rezső — műkertész —
KOLÓZSVÁRT.

Névjegyzéket s kezelési utasítást kívánatra bérmentve.

233 13-20

Zsirai Mór

Hatóságilag engedélyezett végeladás.

fehérmű és kelengye áruháza.

1212 50-x

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy kész fehérmű
és vászon üzletemet a lehető legrövidebb idő alatt — **feloszlatom**.
Raktáromon levő elismert legjobb minőségű áruk, **kész női és férfi**
fehérműeket, Rumburgi, Irlandi, Créas és gypott vászna-
kat, fehér és színes asztalneműeket, damast és froitir törülközőket, valódi szintartó Zephirek és Cretonokat.

Selyem, szövet, batist blousokat és alsó szoknyákat,

női és férfi batistat zsebkendőket, minden elfogadható árban kiárusítom. A szükséglet fedezésére kérem a
n. é. közönséget ezen kedvező alkalmat felhasználni. Tisztelettel **ZSIRAI MOR** Mátyás király-
Végkiárusítás! Végkiárusítás! tér 26. szám.

Kolozsvári kereskedelmi bank

***** részvénytársaság. *****

Üzletkörülnkbe az osztálysorsjegyek árusítását fölveve,
van szerencsénk t. üzletfeleinket föl hívni, hogy a magy. kir. szabad. XIV. osztálysors-
játék I. osztályára, **május hó 17-én** megkezdődik, a sorsjegyeket
nálunk mielőbb megrendelni
sziveskedjenek. — Sorsjegyeinket az előnyösen ismert budapesti Belvárosi váltóüzletnél sze-
reztük be, hol már eddig is

a legtöbb és legnagyobb nyeremények fizettettek ki, és pedig

a 823 számra $\frac{1}{4}$ részben.....K. 605.000	a 54150 számra $\frac{1}{8}$ részben.....K. 30.000
a 17289 " $\frac{1}{8}$ "400.000	a 75309 " $\frac{1}{8}$ "30.000
a 70958 " $\frac{1}{4}$ "100.000	a 835 " $\frac{1}{4}$ "20.000
a 31267 " $\frac{1}{1}$ "30.000	a 48684 " $\frac{1}{8}$ "20.000
a 48670 " $\frac{1}{8}$ "30.000	

A sorsjegyek hivatalos vételára:

$\frac{1}{4}$ sorsjegy K. 12.—, $\frac{1}{8}$ sorsjegy K. 6.—, $\frac{1}{1}$ sorsjegy K. 3.—, $\frac{1}{8}$ sorsjegy K. 1.50.

365 2-10

Kolozsvári kereskedelmi bank.